

Údolí Vran

Josef Melen

Bílý měsíc,
Údolí vran hledá můj stan.
Tábor šel spát,
já stojím stráž,
svou první stráž.

Spíš, bráško, spíš
sníš, právě sníš,
mraky jsou níž,
ohýnku hřej!

Sám hlídáš sám,
v Údolí vran,
náš talisman,
stráž střídá stráž,
pak můžeš spát
chvilinku spát.

Ráj máme ráj,
náš dětský ráj,
má i svou báj,
tajemnou báj:

Tam dole pod Hadí skálou, bývali dříve Svatojánské proudy,
na hřebenech vln tančily hvězdy a jejich zpěv bylo slyšet až se
m.

Blízká se, hřmí v údolí vran,
snad ze všech stran,
blátem brodím,
hledám si skrýš,
před deštěm skrýš.

Hřmí, stále hřmí,
spí tábor, spí,
úsvit je blíž a padá déšť.